

"Jag hade gärna varit lagkapten"

Jonas Stark är inne på sin femte allvenska säsong och mittbacken som kom till Bajen från Gefle har utvecklats till en stabil mittback med en hög ligata nivå.

FOTO: HASSE FREDEN

I det senaste numret av Offside hade de allsvenska anfalls-spelarna utsett Jonas Stark till den spelare som använder mest fula knep. Ytterst tveksamt

För min åkränkning på www.offside.se 2001 vill jag delge er ett utdrag: "Årets Sportligaste: Jonas Stark, Hammarby. I matchen mot Hacken den 10 september på Söderstadions islag "Starken" det oklora i att som siste målfälla en helt för Jonas Henriksson. Henrikssons gjorde mycket beaktat 2-1, men tack vare att Jonas Stark får honom löpa fick Hammarby spela även den andra halvleken med 11 man och lyckades också kvittera till 2-2. En poäng som när tabellen räknades ihop var skapligt betydelsefullt". Mår mannen som spelat TV-pucken för Gästrikland mot bland annat Småland.

Målvakt i Småland det året var Andreas Bild. Kom sen in och såg att världen är stor.

• Vad säger du om att du anses vara den av försvarsspelarna i Allsvenskan som använder mest fula knep?

– Jag vet inte vad jag ska säga. Vet bara att jag inte håller med och jag anser mig ha rent mål i planen när det gäller användandet av fula knep. Förra året blev det bara två gula kort, och jag drog inte på mig särskilt många frisparkar heller.

• Blir ni mittbackar hårdare granskade av domarna?

– Det tror jag inte, om vi blir det är det i så fall i luftduellerna. Där försöker jag hålla mig lugn, även om det första händiga avsnittet är övermod och vill på bollen till varje pris, så skilte om man missar ett par droppar snarare.

• Du börjar bli rutinerad, femte säsongen i Allsvenskan och det känns som om du bara blir bättre och bättre. Hur ser du på dina år i Hammarby?

– Jag börjar känna mig etablerad och skapligt rutinerad, vilket har gett mig ett inre lugn på planen. Det känns viktigt för mig att spela så enkelt som möjligt med tanke på min position i laget. Mitt passningspel har blivit bättre, och finns det bara utrymme försöker jag spela mig ur en situation i stället för att bara rensa iväg bollen.

• Ditt ruggiga stolpskott i värderbytt mot AIK förra året sätter fortfarande kvar på mållinjan man. Hade den varit kunde du ha lagt skorna på hyllan, eller?

– Johan Andersson så direkt efter matchen att om den gåt in hade jag kunna åka till Circus redan nu för att hämta priset för Årets mål i Allsvenskan. Det var en grym träff och inte förtjän på träningen i går har jag kommit närheten av en liknande.

• Har det hänt att du funderat över varför du egentligen spelar fotboll?

– Absolut. Parade hörsdomslagen med en gammal lagkompis i Gefle, Rikard Mattsson, om just detta. Förutom att det är roligt med fotboll tror jag att en del av drivkraften till att jag spelar är att jag alltid varit nyfiken på var min gräns går. Trots att fotbollen är en stor del av mitt liv är det viktigt att besinna sig och inte behålla utnär på den. Jag pluggade för ett år sedan och det var skönt att använda hjärnan på det sättet.

• Det finns knappast en spelare eller tränare som inte pratar om vikten av att vara koncentrerad under en match, men jag är ganska säker på att de flesta av er någon gång har svavlat iväg. Har du något bra exempel på det?

– När det är match är jag oerhört fokuserad, men jag vet att jag när vi mötte Örgryte hemma 2001 och var bara minuter från guldet oömsomt tittade på klacken och ömsomt på klacken. Då var tankarna på drift för ett ögonblick.

• Jag vet att du anser att Niklas Skoog är roligt att möta därför att det väcker krav på

koncentrationen, men hur fokuserad är du på vem du egentligen möter?

– Har spelaren i fråga varit med ett tag i Allsvenskan vet man dennes styrkor och svagheter, då är det betydligt svårare med de nya spelarna som man ställs mot för första gången.

• S 075 läkare i genprett mot Stabaek, vad säger du om det?

– Det måste vara helt unikt och visar också vilket sug det är efter fotboll. Kul att intresset håller i sig, något som media ska ha en stor delge för att det gör. Det skrivs mer fotboll än någonstans och det bidrar väldigt mycket till att det ser ut som det gör.

• Efter matchen på Söderstadion mot Halmstad, augusti 2001, berättade du för mig att du den sista kvällen varit tvungen att någonsin på en fotbollsplan. Vad är det för tankar som besätter sig i hjärnan en sån gång?

– Eftersom det är helt otänkbara att signalera i byrå är det absolut viktigare att inte att man måste rannsaka med krafterna. Inte ett steg i onödan, inte gå upp på hörnor, utan bara försöka vara så koncentrerad som möjligt.

• Peter Markstedt är ny lagkapten i år, men i en omröstning som tidigare fanns på Hammarby kom du som vinnare. Inne i ditt hjärna som kapten var du överlagren etta. Hur känns det? Bra och jag hade gärna varit lagkapten i år.

• Guld 2001, nia 2002. Vad är realistiskt att du på inför 2003?

– Vi har inte pratat tabellinlämning, men utan finns det en revanschlusta hos oss efter förlust placering. 2002 var en konstigt år. Vi fick en mindre lyckad start och hämtade oss aldrig riktigt. Jag tycker för mig att spela lika bra fotboll som guldåret, men vi hade inte alla samma flyt och blev på något sätt här straffade för det utelivna flytet. Att vi höll oss kvar av egen kraft var bra gjort och det stärkte oss.

• Vilken var din första reaktion när ni möttes av att det snöade under träningslägret i Italien?

– Det var inte vad vi hade räknat med, men vi gjorde det bästa av situationen. Vi hade hoppats kunna köra mer kvaliteträning och lagt den bästa finisen inför seriefemman, men eftersom temperaturen var ganska dålig gick det planerna i vatten.

• Blev du imponerad av Romas och Ajax spelare?

– Inte speciellt faktiskt. Det är kul att ha upplevt en sån match på den arenan och med den atmosfären. Då var jag mer imponerad av Peterkyrkan, även om klassisk mark. Tyvärr var Sixtins kapellet stängt, det hade jag velat se eftersom jag är intresserad av historia. Romariket har alltid fascinerat mig.

• Dillig Peter Holm har då videofilmerna från de senaste årens inläggning av nya spelare. Vilken scen är den mest uppsändande?

– Där har Peter dillig koll! Det är Andreas Bild som har de filmerna.

• Vad fick du själv göra när du var ny?

– Vi var många som kom det året, 1999. Förutom jag själv kom även Lasse Eriksson, "Sigge", Bild, Peter Holm, Kennedy och Roger Sandberg. Jag var Thomas Di Leva. Köpte en fin klänning och en peruk, samt plöskade en bukett blommor. Dessa blommor kastade jag framför fötterna när jag gjorde "Sota lilla blomman".

• Finns det på film?

– Nej, tyvärr. Det skulle ha varit kul att se "Sigge" och Lasse som systarna Graf en gång

till, eller varför inte Bild som Bob Dylan. Kul hade vi. Dessa inläggningar är alltid roliga utan att det på något vis blir plompe eller förentrande.

• Är det fortfarande engelska som gäller när Antie snackar med er under matcherna, eller har han kommit igång med svenskundervisningen?

– Engelen och gester är det som gäller. Kommunikationen med Antie har stadigt blivit bättre och vi lär oss mer och mer var vi har varandra på planen.

• Enköping kan liknas vid lilla Hammarby med tanke på att tre forna publikfavoriter på Söderstadion spelar där. Vad ger du dem för chans att klara sig kvar?

– Enköpings stora förelid som nykomlingar är att ingen har några krav på dem, klarar de sig kvar har de gjort det bra och om de åter ur är det inte mycket att säga något som. Det ska bli kul att möta dem och jag hoppas att de kan ta de magiska 30 poängen som brukar behövas för att inte åka ur.

• Med risk för att Andreas Hermansson läser detta är jag nyfiken på hur du och Johan kommer att agera när ni ställs mot honom.

– När det är match är det match och då ska han få veta att han lever. Skämt åsido, vi vet vilka styrkor Andreas har och det gäller att ha ett par meter till godo på honom om och när längbollen kommer.

• Har nära samarbete tycker du att ni spelare och styrelsen ska ha?

– Vi ska kunna prata med varandra på ett naturligt sätt, men eftersom de är vår arbetsgivare är det också nödvändigt med viss distans.

• Ven i laget ligger sämst till för att få agera köck hemma hos dig?

– Svårt att svara på eftersom vi under vår matlagingskväll hade olika uppgifter och därför hann jag inte se alla i aktion. Men, Johan är ingen ny Tina Nordström. "Sulan" och jag hade bästa uppgiften vi gjorde glas. Smeten var klar när vi kom och allt vi behövde göra var att hålla den i formen.

• Går du in bland topp-fem när det gäller klubb?

– Absolut inte. Snarare tvärtom. Johan har försökt lära mig några knep, men det har inte hjälpt.

• Vilken av dina egenskaper som människa hoppas du att din son Douglas får med sig i sin ryggsäck?

– Oj, den frågan var knepig. Men jag hoppas han kommer att ha respekt för andra människor och ha förmågan att visa empati och förståelse. Samt att man inte vinner något på att armbåga sig fram i tillvaron, utan i stället inser att vi finns till för varandra.

• Vad siktar du på att göra den dag fotbollskarriären är slut?

– Jag har mer och mer funderat på det men egentligen inte kommit fram till något. Ju äldre man blir desto svårare blir det att börja plugga. Jag är inte kräsen när det gäller jobb, det väsentliga är ju en inkomst till familjen. Med lite tur kanske man göra något för Gefle eller Gästrikland. Det är inte många därifrån som har spelat allsvensk fotboll och dessutom blivit svensk mästare.

• Har du något samhällsengagemang?

– Tyvärr inte. Har många gånger tänkt ta tag i matchen och se till att så många som möjligt i laget blir faddrar. Kanske låta det verkliga i årlaget rekommendera en bra bok till Bajenlands läsare!

– "Det UFO gör entre" av Jonas Gardell. Det är uppöppningen till "En komikers uppvisning", och när jag läste den gick tankarna tillbaka till min egen uppvisning och gav mig en tankeställning på mer än ett sätt.

ERIK DAHLBERG